

In Nomine Domini Amen.
Ad Memoriam Rei Sempiternam.

Inwentarz rzeczy ruchomych i nieruchomych po niegdy Adamie Boguckim, sporządzony przez Franciszkę z Konarzewskich Bogucką, wdowę po nim, w środę po trzeciej niedzieli wielkanocnej roku 1748, zaoblatowany 18 grudnia 1772 roku przez Kazimierza Boguckiego, syna po tymże niegdy Adamie, w księdze grodzkiej nurskiej, seria relacje, oblaty, sygn. 39, na kartach 493-494; przepisany przez Marcina Radziszewskiego w 2019 r.

Inwentarz rzeczy ruchomych i nieruchomych po nieboszczyku świętej pamięci Jegomości Panu Adamie Boguckim, małżonku moim, przy bytności sąsiadów moich, przeze mnie uproszonych, spisany w Bogutach Leśnych, die quarta post Dominicam Jubilate¹ w roku tysiąc siedemset czterdziestym ósmym. *Primo*. Na pochowanie męża mego do kościoła nurskiego dałam wołu dobrego i krowę *valoris* talerów dziesięć. *Secundo*. Zostało się wołów dobrych trzech po talerów sześć jeden. Krów dobrych siedem, nieuczków z jałowicami siedem. Cieląt ośmioro. Klaczów dwie *valoris* po talerów sześć bitych. Koń młody *valoris* talerów bitych trzy. Owiec starych trzydzieści i młodych ośmioro. Świni starych ośmioro, młodych siedmioro. Gryki korcy trzy. Lnu korcy dziesięć. Kur trzydzieści. Pszenicy korzec jeden. Grochu korcy dwa. Chmielu korcy trzy. Wozów dobrych dwa z osiami i podoškami. Chomąt dwoje z lejcamy. Kolaska² francuska jedna. Szorów³ par dwie i z kantarami⁴ mosiądzem nabijane. Kulbaka dobra ze wszystkim i uzdeczka z munsztukiem⁵. Szabel dwie. Głownia jedna. Rapierów dwa. Dzida żelazna jedna. Muszkietów trzy dużych. Pistoletów par dwie. Flaszka cynowa jedna. Półmisków cynowych dwa. Sochów z sośnikami dwie. Kosa jedna. Siekierów dwie. Topór ciesielski biały jeden i barta⁶, kłamra. Świder duży jeden, małych trzy. Pętów żelaznych trzy. Łańcuchów żelaznych trzy. Młotek żelazny jeden. Żabka, roznów dwa żelaznych i inne różne żelaza do gospodarstwa należące zostały się. Żarnów z paprzycami⁷ i wrzecionami żelaznymi.

¹ Środa po trzeciej niedzieli wielkanocnej.

² Kolaska – lekki powozik na dwóch kołach.

³ Szory – uprzęż końska w postaci szerokiego pasa zakładanego na pierś konia.

⁴ Kantar – uździenica bez wędzila służąca do uwiązywania konia w stajni.

⁵ Munsztuk – kielzo, którego część główną stanowi żelazo złożone z dwóch części, wkładane koniowi w pysk w poprzek, służące do kierowania koniem i hamowania go.

⁶ Barta – rodzaj siekiery szerokiej, topór.

⁷ Paprzyca – poziome żalazo pod kamieniem młyńskim, w którym obraca się pionowy żelazny czop, stanowiący oś kamienia.

Stempa⁸ nożna jedna. Stempa mała jedna ręczna. Skrzyniów dużych dwie, małych dwie. Szkatułów małych pięknych siedem. Kłódów trzy. Trynogów⁹ dwa. Sądków¹⁰ osiem. Bukławów dwa. Stół duży jeden, mały jeden. Miechów dużych dwie, małych dwie. Pudeł dużych plecionych siedem i inne statki drobne do gospodarstwa należące zostały. Sukna siwego prostego, folowanego łokci trzydzieści. Sukna białego niefolowanego po łokci trzech zostało. Skór baranich wyprawnych *numero* dziesięć. Wilczura¹¹ sukmem niebieskim pokryta. Żupan sukieny pieprzowy jeden. Żupan drugi stary jeden. Opończa granatowa z sukna prostego. Kozuch nowy dobry jeden. Zwierciadło duże. Pszczół dwa ulów próżnych trzysięci. Płochy¹² sukieny, bidła¹³, staciwy¹⁴, cierlica¹⁵, międlica¹⁶. Dzieżów¹⁷ dwie dużych, a małych dwie. Słoniny połciów cztery. Sadeł trzy. Wosku drągów dwa. Miodu garków dwa. Masła garcy dwa. Serów osiem. Misy proste, talerze i garki.

Długu, co odebrali po mężu moim Ichmoście Panowie Władysław i Paweł Boguccy synowie. Najprzód od Pana Macieja Uszyńskiego z Bogut zastawy tynfów trzydzieści czy więcej. Od Pana Łukasza Żebrowskiego z Bogut zastawy tynfów czterdzieści czy więcej. Od Pana Andrzeja Jaźwińskiego z Bogut-Rubieszów talerów bitych trzy. Od Pana Wacława Lipskiego z Lipskich czerwony złoty jeden lub więcej. Od Pana Tomasza Tymińskiego z Rubiesz czerwony złoty jeden. Od Panów Jana i Franciszka Łuniewskich Szczerzbów czerwony złoty jeden.

Budynek nowo sporządzony do pomieszkania z sienią i ze wszystkim jeden. Budynek stary z sienią do zaganiania świni jeden. Stodoła o dwóch sąsiekach dobra. Chlewów dwa. Spichlerz z przysionkami i szopa upadła stara do konserwacji wozów i innych statków. Drzewa nowego czterdzieści i chlew kupiony u Pana Gabriela Jemielitego. Na co się, dla lepszej wiary i wagi, podpisuję. Datum ut supra.

Franciszka z Konarzewskich Bogucka krzyżyk kładzie.

Stanisław Bogucki jako sąsiad proszony, krzyż.

Adam Bogucki krzyż.

Maciej Konarzewski krzyż.

⁸ Stempa, stępa – przyrząd do tłuczenia, kruszenia czegoś, najczęściej do obtłukiwania lub miażdżenia ziarna; rodzaj prymitywnych żaren.

⁹ Trynóg, trójnóg – rusztowanie z tyczek w kształcie stożka o podstawie trójkątnej, służące do suszenia siana, koniczyny itp.

¹⁰ Sądek – naczynie drewniane u góry węższe; cebrzyk; także: baryłka, beczułka.

¹¹ Wilczura – futro z wilczych skór.

¹² Płochy – część warsztatu tkackiego, rama składająca się z dwóch par listewek, między którymi ustawione są zęby trzciniowe lub metalowe do przetykania przez nie nitki osnowy.

¹³ Bidło – ruchoma część krosna, na której jest umocowana płochy przybijająca nitkę wątkową.

¹⁴ Staciwa – warsztat tkacki.

¹⁵ Cierlica – przyrząd do oczyszczania lnu z paździerzy.

¹⁶ Międlica – przyrząd do międlenia lnu albo konopi.

¹⁷ Dzieża – duże drewniane naczynie okrągłe do rozczyniania ciasta na chleb.